

TELEFON 45-85

VOJNI INVALID

List izhaja vsakega prvega v mescu. Posamezna številka 40 cent. / Naročnina mesečno 40 c. / Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Petarcova ulica št. 36.

O zastaranju invalidskih pravic

Vsi invalidi in tudi ostale vojne žrtve, ki so prejeli rešenje okrožnega invalidskega sodišča, a še nimajo rešitve vrhovnega invalidskega sodišča, vprašujejo, ali njihove pravice ne zastarajo. V skrbeh so tudi taki, ki še čakajo na pregled invalidskih komisij. Toda take skrbi niso osnovane in so zato povsem nepotrebne, ker jih more povzročiti samo neinformiranost. Onim, ki so se po bivši uredbi povsem pravilno prijavili in katerih invalidsko vprašanje trenutno še ni dokončno rešeno, invalidske pravice sploh ne morejo zastarati.

V bivši invalidski uredbi sta v §§ 67., 68., 69. in 70. povsem točno predpisana način in tudi rok prijaviteljstva. Kdor je s pravočasno vloženo prijavo ustregel zahtevam teh členov, mu pripadajo vse pravice, predvidene v ostalih paragrafi omenjene uredbe. Brez dvoma je, da uživajo te pravice in prejema tudi invalidnino le one vojne žrtve, ki so poleg rešenja invalidskega sodišča prve stopnje prejeli tudi odločbo vrhovnega invalidskega sodišča. Toda če nekdo še nima rešene svoje zadeve, ni še s tem rečeno, da mu pravice zastarajo. Dokler oblastva katero koli zadevo, torej tudi invalidsko, še rešujejo, ta zadeva ne zastara, ker prizadeti pričakuje še rešitve.

Mnogi vojni invalidi imajo že rešitve invalidskega sodišča prve stopnje. Njihovo vprašanje s tem ni dokončno rešeno — to pomeni, da je zadeva še v obravnavi. Vrhovno invalidsko sodišče

namreč še ni osnovano in zato ne more potrditi rešitev prve stopnje. Toda to ni vzrok, da bi kdo mogel izgubiti svoje pravice. § 133., točka 1, bivše invalidske uredbe namreč pravi: »Invalidnina, doklade in vsi ostali prejemi po tej uredbi začno teči od 1. aprila 1939.« Iz tega sledi, da ima od tega dneva dalje pravico do invalidnine vsak invalid, pa tudi ostale vojne žrtve, ki so se pravočasno javili, in to ne glede na to, kdaj je njegova zadeva rešena. Tisti, ki morajo čakati na rešitev vrhovnega invalidskega sodišča, bodo prejeli povrnjeno invalidnino za ves čas od 1. aprila 1939 dalje.

Kaj pa § 62? Ta se glasi: Pravica, prejemati invalidnino in povšek zastara po preteku petih let od dneva prejema odločbe o prisojenih pravicah.

Pravice so prisojene šele z dokončno odločbo vrhovnega invalidskega sodišča. Uživati jih namreč more le tisti, ki prejme rešitev tega sodišča. In te pravice bi zastarale edino v tem primeru, če bi nekdo prejel odločbo vrhovnega invalidskega sodišča o prisojeni invalidnini, ki bi se mu pa **pomoč** ne nakazala. Sam bi se za to prav nič ne brigal pet let. Po petih letih bi se pa spomnil, da mu je bila nekoč prisojena invalidnina, ki bi jo hotel potem dobiti. Seveda bi mu v takem primeru pokazali § 62 in mu povedali, da invalidnina ne bo dobil. Vsem tistim, ki jim invalidnina ni z dokončnim rešenjem še nakazana, pa pravica do nje ne zastara.

Socialna pomoč in zdravstvena oskrba v Italiji

Italija je razvila veliko delavnost na polju socialne politike tako glede zdravstvene pomoči kakor tudi glede oskrbovanja potrebnih. Vsa dobrodelnost je bila prej prepuščena samo privatni pobudi. Država je sodelovala samo toliko, da je izdala nekatere ukrepe glede oskrbovanja starih ljudi, invalidov, žensk in otrok.

Nova velika dela pa so se ustvarila na fašistični politični osnovi, ki smatra socialno pomoč za podlago moralnega in socialnega dviganja, s sledečimi smernicami: borba proti boleznim, zaščita rase, zaščita mater in otrok, vzgoja novih generacij in zaščita delavstva.

Borba proti jetiki je poverjena Pokrajinskim protituberkuloznim konzorcijem in Nacionalnemu fašističnemu zavodu za socialno oskrbo, ki ima nalogo, da se bori proti jetiki s profilakso in z zdravljenjem. Njih delovanje izpopolnjujejo Zavodi za socialno pomoč, italijanski Rdeči križ, Nacionalna ustanova za zaščito materinstva in otrok, Zveza bojevnikov kakor tudi pokrajinske in občinske uprave. Nacionalna italijanska zveza s sedežem v Rimu skrbi za zbiranje fondov in za finansiranje raznih ustanov.

V zadnjih letih se je s pravočasnimi ukrepi uspešno razvijala borba proti trahomu in malariji. Glavno ravnanje javnega zdravstva je ustanovljalo dispanzerje in ambulante za trahomaše in bolnišnice s posebno službo v krajih, kjer je zelo razširjena malarija. Tu se je tudi brezplačno razdeljeval kinin. Najuspešnejša akcija v tem pogledu se je gotovo izvršila z izsušenjem močvirnih zemljišč, česar se je država lotila s posebno

vnemo. Tudi italijanski Rdeči križ je ustanavljal protimalarične postaje.

Na kratko naj omenimo dobrodelne ustanove za zaščito materinstva in otrok, ki se vedno bolj razvijajo in jih je večinoma ustanovil še fašistični režim: Šolski patronati in Nacionalna ustanova za šolsko vzajemnost, ki zelo široko podpirajo ubožne učence osnovnih šol, Nacionalna ustanova za vojne sirote, Ustanova za preskrbo civilnih in vojaških državnih nameščencev, Nacionalni zavod za vzgojo sirot osnovnošolskih učiteljev in didaktičnih ravnateljev, Nacionalni učiteljski zavod za pomoč »Rosa Maltoni Mussolini«, Zavod za pomoč in oskrbo osebja sekundarnih uradov, poslovodij pomožnih pošt in podeželskih pismonoš, Nacionalni fašistični zavod za pomoč nameščencem lokalnih ustanov, Nacionalna dobrodelna ustanova za pomoč sirotam italijanskih zdravnikov.

Zveza ustanov narodne fašistične stranke za socialno pomoč, podrejena zveznemu tajniku v vsaki pokrajini, organizira zimsko pomoč za brezposelne, letovanja v obmorskih in gorskih kolonijah za otroke iz ljudstva in skrbi za delavke v čistilnicah riža.

Za oskrbo delavstva skrbi Nacionalni patronat za socialno oskrbo s sedežem v Rimu kakor tudi Nacionalni fašistični zavod za zavarovanje proti nezgodam pri delu, poleg teh pa tudi razne strokovne vzajemne blagajne in blagajne podjetij, ki nudijo socialno pomoč večini delavstva.

Socialno pomoč in oskrbo pohabljenecem in družinam padlih v vojni in za narodno stvar nudijo Nacionalna ustanova za zaščito in pomoč vojnim

invalidom, ustanovljena z zakonom 25. marca 1917, kakor tudi Združenje bojevnikov, ustanovljeno 1919, ter Nacionalno združenje družin padlih fašistov in pohabljenecem in invalidov za narodno stvar, ustanovljeno 7. junija 1924.

Pri ustvarjanju smotrov na polju socialne pomoči in oskrbe je fašistična vlada dosegla uspehe, ki zelo presegajo tozadevno prizadevanje drugih velikih narodov.

Iz knjižice »Elementi di cultura fascista«.

Invalidnina in izvršba

V našem glasilu se je že pisalo o vprašanju, ali je dopustna izvršba na invalidnino. Da bo vprašanje vsem čitateljem jasnejše, moramo najprej raztolmačiti pomen besede izvršbe. To bo najrazumljiveje obrazloženo na konkretnem primeru: Invalid A si je izposodil pri znanu B 1000 L. Invalid A nima lastnega posestva niti stalnih dohodkov, pač pa prejema invalidnino. Čeprav bi rad vračal svojemu znanu dolg, mu je to nemogoče, ker se s skromno invalidnino težko preživlja. B čaka nekaj mesecev na vračilo, a ker ne prejme vračila, toži invalida A pri sodišču, da bi to odredilo prisilno odtegotanje določenega dela invalidnina za vračilo dolga. — Zapleniti invalidnino na osnovi take razsodbe se pravi izvesti izvršbo na invalidnino.

Tako tožbo bi sodišče odklonilo, ker pravi § 63. v točki 1. sledeče:

»Zasebnopravni sodni prenos invalidnine in poviška zaradi poravnave kakršne koli terjatve ni dopusten.« Točka 2. istega paragrafa prvo še dopolnjuje, ko pravi: »Na invalidnino in doklade se ne more dovoliti izvršba v zavarovanje ali v izterjavo.«

Na osnovi navedenih dveh točk § 63. bivše invalidske uredbe je razvidno, da se invalidnina in tudi doklade v nobenem primeru ne morejo zapleniti za poravnavo kakršnega koli zasebnega dolga. Toda to določilo velja samo za invalidnino, ne pa za ostale invalidove dohodke ali premoženje. Zaradi tega bi bil v veliki zmoti oni invalid, ki bi mislil, da je vse njegovo premoženje varno pred izvršbo.

Toda določbe § 63., ki varujejo invalidnino pred izvršbo v zasebnoprav-

ni razsodbi, dovoljujejo izjemoma izvršbo v izterjavo ali v zavarovanje:

a) do $\frac{1}{3}$ invalidnine za terjatve državnih in samoupravnih teles, invalidskih kreditnih zavodov, invalidskega društva, in

b) do polovice vseh invalidskih prejemkov za zakonito vzdrževanje.

Iz teh dveh točk je torej videti, da je izvršba na invalidnino vendarle dovoljena in to v primeru, ako je invalid dolžan n. pr. za davke ali druge dajatve državnim in samoupravnim telesom. Tudi invalidski kreditni zavodi, kot je pri nas »Vzajemna pomoč«, lahko dosežejo izvršbo na invalidnino. Seveda se to lahko zgodi le v primeru, če je invalid dolžan n. pr. »Vzajemni pomoči« denar, ki si ga je izposodil in ga ne vrača v redu. Ista pravica je dovoljena tudi invalidskim društvom, seveda le v primeru, če je invalid društvu dolžan kako vsoto, ki jo noče ali ne more vračati.

Končno je treba pojasniti tudi, kaj je zakonito vzdrževanje. Invalid, ki nima drugega premoženja in tudi ne drugih dohodkov razen invalidnine, pa se iz katerega koli razloga loči od svoje žene in družine, je tej dolžan plačevati vzdrževalnino. Ker nima drugih dohodkov, je dolžan dati v ta namen polovico svoje invalidnine. Če tega prostovoljno ne naredi, določi sodišče izvršbo na polovico vseh njegovih invalidskih prejemkov.

Ta pojasnila so bila potrebna, ker kljub jasnim določilom uredbe mnogi niso vedeli, da obstajajo izjeme, po katerih je vendarle dopustna izvršba do polovice vseh invalidskih prejemkov.

Pravice vdov

Večkrat se je že pisalo o pravici vdov do invalidnine. V bivši invalidski uredbi je določeno, da teče invalidnina za vdove od dneva smrti osebe, od katere izhajajo pravice.

Priznane vojne vdove so prejemale invalidnino že po prejšnjih invalidskih zakonih, ker jim je invalidnina pripadala zaradi smrti njihovih mož v vojni. Toda vdovi po invalidu pripada šele od dneva možne smrti. Ko torej umre vojni invalid od I. do vštete VII. skupine, pripada njegovi rodbini invalidnina iz § 49. bivše uredbe in, če je ta rodbina siromašna, pripada ženi in otrokom tudi posebna rodbinska doklada. Ta doklada pa se prisoja družini le v primeru, če je že invalid sam prejel draginjsko doklado.

Dogajajo se primeri, da si vdove po invalidih niso povsem na jasnem, do kdaj jim pripada invalidnina. § 55. bivše invalid. uredbe določa, da pripada invalidnina in doklade za vdovo do smrti ali do vnovične omožitve. Napadno pa bi bilo misliti, da zgubi vdova z vnovično omožitvijo prav vse pravice. Res je, da nima več pravice do invalidnine, ker je po navedenem členu določeno, da ji ta pripada le dotlej, ko se ponovno omoži. Toda uredba vsebuje še drugo določilo. Člen 59. namreč določa še sledeče: »Vdovi, ki ji ugasne pravica do invalidnine z vno-

vično omožitvijo, se izplača kot dota dvoletna invalidnina z doklado, ki ji pristoji, brž ko predloži dokaze, da se je poročila.«

Vojne vdove iz prejšnje svetovne vojne so v ogromni večini že dosegle precejšnjo starost in je malo verjetnosti, da bi se katera vnovično možila. — Vendar se med vdovami po invalidih dogaja več primerov, da stopijo ponovno v zakon. Te se lahko brez dvoma okoristijo z omenjeno določbo člena 59. bivše invalidske uredbe. Postopek za doseganje te ugodnosti je po določilih tega člena kaj enostaven. Na finančno direkcijo, ki izplačuje invalidnino, se vložijo prošnja za izplačilo dvoletne invalidnine. Tej prošnji se priloži tudi poročni list odnosno potrdilo župnijskega urada, da se je tista vdova res vnovič poročila.

Še o novi pravici vdov je treba spregovoriti nekaj besed. Redki so med nami primeri, da je žena vojnega invalida s sodbo razporočena ali ločena od svojega moža. Toda v bivši uredbi je poskrbljeno tudi za take primere. Člen 58. pravi: »Če je žena vojnega invalida s sodbo razporočena ali ločena, ima po njegovi smrti pravico do invalidnine, doklad in zaščite, če se ni invalid vnovič oženil.«

Po določilih katoliške vere sicer ni dopustna ponovna poroka ločena, pač

pa je to mogoče pri pravoslavni, ki jih cerkveno sodišče razporeči. Zaradi tega bi pri nas veljalo le določilo za ločene žene invalidov, ki imajo po možu pravico do invalidnine, doklad in zaščite, če mož invalid umre. Ta pravica jim pripada ne glede na to ali je

mož s svojo invalidnino svojo ločeno ženo vzdrževal ali ne.

Navedli smo nekaj pravic vojnih vdov in vdov po invalidih, ker je prav, da tudi one vedo, katere ugodnosti so predvidene zanje v invalidski zakonodaji.

Situacijsko poročilo

Prejšnja leta so ob tem času prihajali naši delegati na občne zbornice posameznih organizacij, da so navzočim pojasnjevali splošni invalidski položaj in dajali različne informacije. Članstvo je z zanimanjem sledilo tem poročilom. Letos pa nimamo nobenih občnih zborov ali sestankov, ker določajo pravila, da se vrše vsako drugo leto. Ker so bili lani občni zbori, odpadejo letos tudi poročila delegatov, vendar pa članice marsikaj zanima v invalidskem vprašanju. Zato priobčujemo v našem glasilu kratko situacijsko poročilo o invalidskem vprašanju.

Invalidsko vprašanje se razvija po določilih veljavne bivše uredbe o invalidih in ostalih vojnih žrtvah. Invalidnino prejemajo vsak mesec vsi tisti invalidi, vojne vdove, sirote in starši, ki so bili lani aprila stalno na ozemlju Ljubljanske pokrajine in so na podlagi pravomočnih rešitev že prej dobivali svoje prejemke. — Pozneje v to pokrajino priseljeni ne dobivajo invalidnine. Oni, ki še nimajo prvoinstančnih rešitev, seveda ne morejo dobivati invalidnine. Ker še ni ustanovljeno višje invalidsko sodišče, se njihove prijave ne morejo dokončno rešiti. — Prosili smo za ustanovitev višjega invalidskega sodišča v Ljubljani in tudi predlagali, da bi postale kar rešitve prvoinstančnih okrožnih invalidskih sodišč izvršljive. Od rešitve tega vprašanja je odvisno, ali bodo kmalu prejeli invalidnino tudi tisti, ki imajo rešitve prve stopnje. Veliko vojnih žrtv ima že take rešitve v rokah, pa čaka na rešitve višjega invalidskega sodišča. Upamo pa, da bo to vprašanje kmalu ugodno rešeno.

Več aktov je pri bivšem višjem invalidskem sodišču v Beogradu. Dokler zahtevani akti ne bodo vrnjeni, jih ni mogoče tukaj končno rešiti. Tudi to vprašanje zelo prizadeva čakajoče vojne žrtve, da ne morejo do svojih pravic.

Okrožni invalidski sodišči pa imata tudi nekaj aktov, ki še v prvi instanci niso rešeni, dokler niso gotove vse prve priprave in dokler ne začne poslovati pregledna komisija za invalide.

To so glavni podatki o stanju današnjega invalidskega vprašanja.

Vozne olajšave na železnici so kakor prej v veljavi. Ortopediranje je neokrnjeno, kolikor ne primanjkuje materiala.

Več invalidov je bilo deležnih podpor za zdravljenje v Toplicah, pa tudi drugače je Visoki komisariat sam ali po našem združenju podelil mnogim najrevnejšim vojnim žrtvam podpore.

PREVEČ DOBREGA NI DOBRO

Budimpeštanski listi poročajo o nekem madžarskem kmetu, ki je hotel na vsak način postaviti nov rekord: šlo mu je za to, da bi zdržal najdalje med vsemi ljudmi v vroči kopeli. Ostal je res štiri dni in štiri noči v veliki posodi z vročo vodo in okrog njega so bili stalno razni prijatelji ter radovedneži. Eksperiment se je končal s tem, da so prišli orožniki, ki so pogasili ogenj pod improvizirano kopalno kadjo in poskrbeli, da so kmeta odpeljali takoj v bolnišnico v Debrecenu. Možaku je že grozilo, da se mu bo meso ločilo od prstov na rokah in nogah, a navzlic velikim mukam bi bil trmasto vztrajal še nadalje v vroči vodi, da se ni vmešala oblast.

SLUŽBENI DEL

KRAJEVNIM ODBOROM IN ČLANSTVU

Letos se občni zbori ne vršijo. Vendar je prav in na mestu, da vzdržijo krajevni odbori s svojim članstvom prav vse stike. Naš list izhaja mesečno enkrat. V nobeni številki Vojnega invalida ne bi smela manjkati kratka poročila ali obvestila krajevnih odborov. Tudi kratka poročila o celotnem delu naj podajo posamezni krajevni odbori. V prejšnji številki je bilo priobčeno tako poročilo odbora v Novem mestu. V današnji poročila ljubljanski odbor. Sledijo naj še drugi, da bo članstvo vedelo, kaj in kako so odbori vse leto delali. Da pa bo zanimanje za naše združenje vsestransko, naj se tudi članstvo samo zanima pri odbornikih za delo v organizaciji. — Pokaže pa naj predvsem svojo zavest z rednim vplačevanjem članarine in naročnine, kar velja le za one, ki še ne prejemajo invalidnine. Ostalim, ki to že prejemajo, se članarina in naročnina za list odtrgata od njihovih invalidskih prejemkov. Le z lastnim sodelovanjem bomo dvigali svojo organizacijo.

IZ LJUBLJANE

Po določbah naših pravil se vršijo občni zbori naših društev le vsako drugo leto. Ker zaradi teh določb letos ne bo občnega zbornice, podajamo članstvu v informacijo v Vojnem invalidu kratko poročilo o stanju in delovanju našega odbora.

Pri krajevnem odboru v Ljubljani je včlanjenih 1310 vojnih invalidov, vdov in staršev padlih sinov. Od tega števila jih je 988, ki imajo že dokončno rešene svoje invalidske zadeve in prejemajo invalidnino odnosno uživajo zaščito. Ostalih 322 članov in članic pa še čaka na ureditev svojega invalidskega vprašanja. 182 jih ima že prvi sklep in čakajo le še potrditve vr-

ste, ki so lansko leto naročeni premog že odplačali. Je namreč še vedno nekaj zamudnikov, ki še niso plačali svojega dolga. Mnogi, ki ne zmorejo plačati večje vsote, pokažejo dobro voljo s tem, da v manjših obrokih odplačujejo svoj dolg. Take naj bi si vzeli za vzgled oni, ki se že nekaj mesecev niso javili v pisarni, da bi odplačali kak znesek na račun svojega dolga. Teh sicer ni mnogo, a prav ni, da nam s svojo netočnostjo povzročajo nered.

IZ NOVEGA MESTA

Krajevni odbor Trebnje. Obveščamo vse one neprevedene člane, ki še ne prejemajo invalidnine in jim zato finančna direkcija ne more odtrgovati članarino in naročnino za list, da so dolžni plačevati članarino in naročni-

no pri tukajšnjem krajevnem odboru. Ker se večina imenovanih članov prav nič ne spomni svoje dolžnosti, jih s tem pozivamo, da plačajo članarino in naročnino pri tukajšnjem odboru najkasneje do 15. marca. Kdor ne bo plačal do 15. marca, ne bo več prejemal lista. Zakaj ne, to uganko pa naj reši vsak sam. Odbor.

Krajevni odbor v Cerknici opozarja vse svoje člane, ki še niso plačali članarino in naročnino za list, da store to do 20. marca. Tistim, ki do tega dne ne bodo poravnali svoje obveznosti, bomo ustavili list in jih bomo črtali iz seznama naših članov. To sporočimo vsem, ki še ne prejemajo invalidnine, ker jim zaradi tega članarino in naročnino za list ne more odtrgovati finančna direkcija.

RAZNE VESTI

* **Prvoinstančna rešenja naj bi postala polnomočna.** Že večkrat smo naglasili mišljenje in željo, da bi bilo najbolje, če bi se rešenja okrožnih invalidskih sodišč proglasila za polnomočna. S takim določilom bi se odpravilo dolgotrajno čakanje nešteti invalidov in ostalih vojnih žrtv, ki imajo že sklepe okrožnih sodišč, morajo pa čakati na rešenje vrhovnega invalidskega sodišča. Na stotine jih je, ki bi s tem prišli do popolnih invalidskih pravic in bi prejemali invalidnino, na katero mnogi tako nestrno čakajo. V primeru, da bi se to naredilo, naj bi vrhovno invalidsko sodišče razpravljalo samo o tistih konkretnih primerih, ko se invalid ali druga vojna žrtev pritoži proti rešenju invalidskega sodišča. Prepričani smo, da bodo na odločilnem mestu to tudi izvedli, ker bi bilo zelo praktično in za mnoge invalide zelo koristno in za nekatere naravnost odrešilno.

* **Božična podpora 10.000 L.,** ki jih je siromašnim vojnim žrtvam daroval Ekselencija Visoki Komisar, je bila sorazmerno porazdejena na vse krajevne odbore, ki so jo potem razdelili najsiromašnejšim vojnim žrtvam. Vsi odbori so tudi že poslali obračun s potrdili prejemnikov in z zahvalo Visokemu Komisarju za velikodušni dar. Zakasnila sta se le še obračuna dveh odborov. Ko prispeta še ta dva, bo pokrajinski odbor lahko predložil obračun na pristojno mesto. Požurite se!

* **Vprašanje malih prodajalnic tobaka** zanima mnoge vojne žrtve. Vprašujejo, ali imajo sedaj še vedno prednost pri njihovi oddaji. Bivša uredba o vojnih invalidih in ostalih vojnih žrtvah je za nas še povsem v veljavi. Člen 37. te uredbe pravi: »Male prodajalnice tobaka, cigaretnega papirja in vžigalic se oddajajo predvsem vojnim invalidom oziroma vdovam v vojni padlih, umrlih in pogrešanih bojevnikov in umrlih vojnih invalidov z nepreiskrbljenimi otroki. Pri izdajanju novih dovolil za male prodajalnice tobaka, cigaretnega papirja in vžigalic je monoposka uprava zavezana, da jih odda najmanj 50% omenjenim osebam.« Iz tega je videti, da imajo vojne žrtve prav tako kot prej prednost pri oddaji malih prodajalnic tobaka.

Vse, kar potrebujete za katero koli pisarno, dobite po zmernih cenah v Knjižarni Učiteljske tiskarne v Ljubljani.

* **Pravico do legitimacije za polovično vožnjo** imajo samo tisti vojni invalidi in vdove, ki imajo že rešitev vrhovnega invalidskega sodišča. Oni, ki imajo samo rešenje prvoinstančnega invalidskega sodišča, pa nimajo pravice do polovične vožnje. S prvim rešenjem, ki ga izda okrožno invalidsko sodišče, si še ne pridobimo invalidskih pravic.

* **Umrli so.** Od mesca do mesca javljamo žalostno vest, da nas je ta ali oni član za vedno zapustil. Ljubljanski krajevni odbor ima pač največ članstva, zato je tudi razumljivo, da beleži največ smrtnih primerov. Prejšnji mesec so umrli: **Keber Franc**, oče po padlem sinu, doma iz Zagradišča. Imel je že prvi sklep, a ni dočkal

končne rešitve svojega invalidskega vprašanja; **Jesenko Janez**, invalid iz Drenovega griča. **Kastelic Ivan**, 25% vojni invalid in v Ljubljani znani brivec. Zaradi nizkih procentov je užival le zaščito. Umrla je tudi naša članica, vojna vdova iz Ljubljane, **Modrič Marija**. Naj jim bo zemlja lahka. Preostalim sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

* **Vojna vdova brez otrok išče mesto hišnice.** Je vajena vseh del, ker je bila že 16 let hišnica. Kdor bi vedel za kako tako mesto, naj to sporoči na upravo lista, Petrarцова ul. št. 36.

* **Mnogi invalidi vprašujejo**, kaj je z vračilom tistih invalidskih spisov, ki so pri bivšem vrhovnem invalidskem sodišču v Beogradu. Vemo, da je težko čakati onim, ki so bili prepričani, da bo njihova invalidska zadeva v najkrajšem času rešena. Toda poročati moramo, da vprašanje vrnitve teh aktov iz Beograda še vedno ni rešeno. Dokler ti akti ne bodo vrnjeni po diplomatskem potu, toliko časa bomo morali prizadeti čakati na rešitve vrhovnega invalidskega sodišča. Če pa bo določeno, da so rešitve okrožnih invalidskih sodišč dokončno veljavne, tedaj bodo vsi prizadeti rešeni čakanja in bodo prejeli invalidnino tudi brez sklepa vrhovnega invalidskega sodišča.

* **Kadar boste potrebovali kakršno koli obliko in barvo pisemskega papirja**, zapomnite si, da ima Knjižarna Učiteljske tiskarne v Ljubljani veliko izbiro.

VOJAKI V STAREM VEKU NISO SMELI NOSITI BRADE

Znano je, da je Aleksander Veliki, mogočni makedonski vladar, posebno pazil na to, da so bili njegovi vojaki vedno gladko obriti. Pri tem ga niso vodili morda estetski razlogi, da bi bilo njegovo vojaštvo tudi na zunaj lepo, temveč čisto praktični, vojaški. Pri tedanjem načinu bojevanja je namreč prihajalo pogosto do osebnih spopadov, kjer so se vojaki med seboj pretepali in grabili ter klali. Nasprotnik je vojaka z brado dosti lažje obvladal kakor gladko obritega, ker ga je navadno z eno roko zagrabil za brado, z drugo pa mu potisnil nož v grlo. — Kljub tej nevarnosti pa so vojaki še vedno radi nosili brade in so bili nanje zelo ponosni. Da bi jih pripravil do tega, da bi se brili, je pričel Aleksander Veliki, vse tiste vojake, ki so si dali obriti brade, odlikovati z hrabrostno kolajno.

INVALID

Župan malomesne občine je nekoč prejel od socialnega zavoda formular s pozivom, da poroča o invalidu Zajcu.

Župan je formular skrbno izpolnil: Način poškodbe? — Izgubil je desno oko in nosi stekleno.

Ali je nastopilo kako izboljšanje? — Tukaj je napravil župan črto.

Po štirinajstih dneh je vrnil socialni zavod formular z nujno prošnjo, da je treba odgovoriti tudi na vprašanje zaradi morebitnega izboljšanja.

Župan se je ujezil in napisal: »Invalid Zajec skozi stekleno oko še do danes ne vidi.«